

RP 167/2009 rd

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om oljeskyddsfonden

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

Det föreslås att lagen om oljeskyddsfonden ska ändras så att den oljeskyddsavgift som tas ut för att finansiera de ersättningar som betalas ur oljeskyddsfonden höjs från nuvarande 0,50 euro till 1,50 euro för varje ton olja. På motsvarande sätt föreslås att kapitalgränserna för oljeskyddsfonden höjs femfaldigt.

Syftet med de föreslagna ändringarna är att trygga oljeskyddsfondens likviditet i en si-

tuation där de regionala räddningsverken och staten håller på att höja sin oljebekämpningsberedskap betydligt med anledning av de ökade oljetransporterna på Finska viken.

När det gäller uppbörden av oljeskyddsavgiften föreslås dessutom vissa preciseringar med anledning av EG:s förordning om tullförfaranden.

Lagen avses träda i kraft den 1 november 2009.

MOTIVERING

1 Nuläge

Oljeskyddsfonden

I lagen om oljeskyddsfonden (1406/2004) finns bestämmelser om oljeskyddsfonden, oljeskyddsavgiften och de ersättningar som betalas ur fonden.

Oljeskyddsfonden är en fond utanför statsbudgeten och förvaltas av miljöministeriet. Ur fonden betalas ersättning till de regionala räddningsväsendena för kostnaderna för förvärv och upprätthållande av oljebekämpningsberedskap. Ur fonden kan beroende av prövning betalas ersättning för de utgifter som staten orsakas av upprätthållandet av bekämpningsberedskapen och förvärv av bekämpningsmateriel. Ur fonden betalas dessutom ersättning för bekämpningskostnaderna till följd av oljeskador och kostnaderna för skador till följd av oljeolyckor, om den som orsakat skadan är okänd eller ersättningarna inte kan drivas in av den som är ansvarig för skadan eller av dennes försäkringsbolag. I vissa fall kan ur fonden likaså ersättas de kostnader som orsakas eller har orsakats av sanering av oljeförorenad mark eller oljeförorenat grundvatten.

Medlen till oljeskyddsfonden samlas in genom att det tas ut en oljeskyddsavgift för råolja och oljeprodukter som importeras till och transporteras genom Finland. Avgiftsbeloppet anges i 5 §. Det är 0,50 euro per ton. De senaste åren har det influtit ca 8,2–8,5 miljoner euro per år i form av avgiften. Till oljeskyddsfonden har dessutom överförts ett anslag på 2,3 miljoner euro som beviljats under moment 35.10.60 i statsbudgeten och som i första hand är avsett för ersättning för kostnaderna för iståndsättning av oljeförorenade områden.

Ur oljeskyddsfonden har de regionala räddningsverken under de senaste åren fått ersättning för kostnader till ett belopp av ca 4,5 miljoner euro per år och staten ersättning för kostnader till ett belopp av ca 2–4 miljoner euro per år. Ersättningar för kostnaderna för iståndsättning av oljeförorenade områden har årligen betalats till ett belopp av ca 2,5 miljoner euro.

Växande oljetransporter

Oljetransporterna på Finska viken har ökat betydligt under de senaste åren. I fjol rörde sig volymen kring 140 miljoner ton. Det be-

räknas att transportererna kommer att öka till 180 miljoner ton fram till 2010 och till hela 260 miljoner ton fram till 2015. År 1995 var transportvolymen bara 20 miljoner ton och år 2000 var den 40 miljoner. När också den övriga sjöfarten har ökat har risken för allvarliga oljeskador höjts avsevärt.

Tryggande av bekämpningsberedskap

För att trygga oljebekämpningsberedskapen i den förändrade situationen kommer staten inom de närmaste åren att skaffa två nya kombinationsfartyg utrustade för bekämpning av olje- och kemikalieskador vilka ställs till gränsbevakningsväsendets förfogande. Dessutom kommer staten att grundligt renovera två bekämpningsfartyg. En del av anskaffningskostnaderna för staten kommer antagligen att ersättas ur fonden. Likaså kommer de regionala räddningsverken att skaffa ny bekämpningsmateriel för flera miljoner euro per år. Räddningsverken betalas ersättning för anskaffningskostnaderna i enlighet med oljebekämpningsgradens andel.

Beredskap för värsta tänkbara oljeutsläpp har etablerats som grund för planeringen av oljebekämpningsberedskapen i Finland. Det värsta tänkbara scenariot är att två lasttankar i ett råoljetankfartyg bryts sönder till följd av en sammanstötning och 30 000 ton olja rinner ut i havet. Möjligheterna att framgångsrikt bekämpa en oljeolycka av den storleksklassen på olycksplatsen, på öppet hav, i skärgården, vid kusten och på stränderna medför särskilda utmaningar för den materiella bekämpningsberedskapen.

På begäran av miljöministeriet har Finlands miljöcentral gjort en översiktsutredning om utvecklingen av statens och kommunernas beredskap för oljebekämpning under åren 2009–2018. I utredningen rekommenderas att staten genomför det förvärv av det kombinationsfartyg som nu bereds och den grundliga renovering av oljebekämpningsfartyget Halli som föreslås i den första tilläggsbudgeten för 2009. Dessutom bör staten för gränsbevakningsväsendet förvärva två nya kombinationsfartyg för utsjöbevakning och låta oljebekämpningsfartyget Merikarhu genomgå en grundlig renovering. Staten bör också förvärva annan robust bekämpningsmateriel. Kost-

naderna för förvärven beräknas uppgå till i genomsnitt 30 miljoner euro per år. Enligt utredningen bör också de regionala räddningsverken vid Finska vikens kust förbättra sin bekämpningsberedskap till alla delar. För att förbättra den maritima funktionsdugligheten bör de förvärva bekämpningsbåtar och bekämpningsmateriel för i genomsnitt 3 miljoner euro per år. Enligt utredningen bör de regionala räddningsverkens kostnader för oljebekämpningsberedskap uppgå till uppskattningsvis 12,5 miljoner euro per år.

Om de regionala räddningsverkens kostnader för oljebekämpningsberedskap ersätts till fullt belopp och statens kostnader till 40–50 procent, bör det årliga inflödet av oljeskyddsavgifter röra sig kring 25 miljoner euro.

2 Föreslagna ändringar

Det föreslås att oljeskyddsavgiften enligt 5 § i lagen om oljeskyddsfonden höjs till 1,5 euro för varje fullt ton olja för att det ur oljeskyddsfonden ska kunna betalas ersättning till de regionala räddningsverken och staten för de kostnader dessa förorsakas av de förvärv och övriga utgifter som är nödvändiga för att räddningsverken och staten ska ha bättre bekämpningsberedskap.

I 6 § i lagen bestäms om skyldighet att betala oljeskyddsavgift. Det föreslås att indelningen i olika moment beroende på om oljan kommer från ett annat medlemsland i Europeiska gemenskapen eller från ett land utanför Europeiska gemenskapen ska kvarstå. Bestämmelsen i 1 mom. ska gälla olja som importeras till eller transporteras genom Finland och som kommer från en medlemsstat i Europeiska gemenskapen. Den som tar emot oljan i Finland eller, vid transport genom Finland, den som är avsändare ska vara betalningsskyldig. När oljan vid import till Finland från en annan medlemsstat eller efter importen till Finland har hänförts till något av de tullförfaranden som avses i artikel 4.12 i förordning (EG) nr 450/2008 (gemenskapens moderniserad tullkodex), ska den i artikel 4.29 avsedda person som är ansvarig för förfarandet vara betalningsskyldig.

Begreppet ”godkänd tullbehandling” i 2 mom. i den nuvarande lagen hänför sig till förordning (EEG) nr 2913/92 (gemenskapens tullkodex), som upphävdes när förordning (EG) nr 450/2009 (moderniserad tullkodex) trädde i kraft den 24 juni 2008. Förordning (EG) nr 450/2008 tillämpas dock inte förrän dess genomförandebestämmelser har trätt i kraft. Tills dess iaktas den upphävda förordningen (EEG) nr 2913/92 och dess genomförandebestämmelser. Det föreslås att betalningsskyldighet vid import av olja till Finland från en stat utanför Europeiska gemenskapen ska beskrivas i enlighet med definitionerna i förordning (EG) nr 450/2008. Betalningsskyldig är då den i vars namn eller för vars räkning tulldeklarationen för importerad olja upprättas första gången. För de flesta tullförfaranden gäller att en representant kan anlitas när tulldeklarationen upprättas. En indirekt representant som upprättar tulldeklarationen i eget namn för någon annans räkning är då också betalningsskyldig. I fråga om förfarandet för frizoner förutsätts enligt förordning (EG) nr 450/2008 en summarisk införseldeklaration och anmälan till tullen av varors ankomst, men någon tulldeklaration krävs inte explicit. Betalningsskyldigheten vid förfarandet för frizoner bör därför regleras separat.

Eftersom det kan uppkomma situationer där det finns flera betalningsskyldiga för samma oljetransport, föreslås att ett 3 mom. fogas till paragrafen. I momentet bestäms om solidariskt ansvar vid betalning av oljeskyddsavgiften.

Enligt 7 § ska tullverket alltjämt ansvara för uppbörden av avgiften och övervakningen av att den betalas. Tullstyrelsen ska vid behov kunna utfärda närmare föreskrifter om förfarandet vid uppbörden av avgiften.

I 2 mom. föreslås bli bestämt om tidpunkten för bestämmande av avgiften i de situationer som avses i 6 § 1 mom. Det föreslås att hänvisningen till bestämmelserna om förfarandet överförs till den nya 7 a §.

I 3 mom. föreslås bli bestämt om tidpunkten för bestämmande av avgiften i de situationer som avses i 6 § 2 mom. Det föreslås att hänvisningen till tullagen (1466/1994) ska utgå. Det föreslås att hänvisningen till be-

stämmelserna om förfarandet ska överföras till den nya 7 a §.

Enligt den nya 7 a § gäller det att tillämpa de bestämmelser om registrerade näringsidkare i lagen om påförande av accis (1469/1994) som lämpar sig för import till Finland av olja från medlemsländer i gemenskapen eller från länder utanför gemenskapen. Den hänvisning till bestämmelserna om förfarande i lagen om påförande av accis som ingår i 7 § i den nuvarande lagen är rätt så snäv. Hänvisningen till tullagens bestämmelser om förfarande är problematisk, eftersom de nämnda bestämmelserna inte helt och hållet lämpar sig för uppbörden av oljeskyddsavgiften.

Det föreslås att de kapitalgränser för fonden som anges i 8 § ska höjas femfaldigt. Enligt förslaget ska den övre gränsen för fondens kapital vara 50 miljoner euro. När gränsen har överskridits ska uttagandet av oljeskyddsavgiften avbrytas. Avgiften ska börjas ut på nytt när fondens kapital har sjunkit under 25 miljoner euro. Orsaken till den påtagliga höjningen av kapitalgränserna är att tidpunkterna för uppbörden av oljeskyddsavgiften och tidpunkten för utbetalningen av ersättningar ur fonden är olika.

Efter det att de stora investeringar för staten och de regionala räddningsverken som presenterats under punkt 2 har genomförts blir det aktuellt att pröva möjligheten att sänka oljeskyddsavgiften från det föreslagna beloppet 1,50 euro per ton.

3 Propositionens konsekvenser

Proposition bedöms trygga oljeskyddsfondens solvens i en situation då det i flera års tid blir aktuellt med att ur fonden betala ersättning för kostnaderna till följd av väsentliga förbättringar av de regionala räddningsverkens och statens bekämpningsberedskap.

Tillräcklig bekämpningsberedskap i synnerhet på öppet hav och i yttre skärgården tryggar möjligheterna att snabbt och effektivt bekämpa även stora oljeskador. På så sätt kan man undvika eller åtminstone i väsentlig grad minska oljeförorening på stränderna och de miljö- och egendomsskador som oljan förorsakar.

Den höjda oljeskyddsavgiften utökar i någon mån utgifterna för oljeimportörerna. Världsmarknadspriset på råolja är för tillfället 60 – 70 dollar per fat, dvs. ca 250–300 euro per ton, varav den föreslagna höjningen av oljeskyddsavgiften utgör mindre än 0,5 procent.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid miljöministeriet. Finansministeriet, tullstyrelsen, Finlands Kommunförbund och Olje- och Gasbranschens Centralförbund har hörts om utkastet till proposition.

Olje- och Gasbranschens Centralförbund motsätter sig en påtaglig höjning av avgiften. Förbundet anser att statens framtida stora anskaffningar genom vilka man förbereder sig för externa hot till följd av ryska oljetransporter bör finansieras via statsbudgeten.

Tullen föreslår preciseringar som gäller uppbörderna av avgiften och som har beaktats i förslaget.

5 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 november 2009.

Eftersom det föreslås att betalningsskyldigheten i samband med import av olja till Finland från länder utanför Europeiska gemenskapen ska bindas vid förordning (EG) nr 450/2008, som kan tillämpas även vid annan tullverksamhet först när dess genomförandebestämmelser träder i kraft, föreslås det att ändringarna av 6 och 7 § ska träda i kraft samtidigt som genomförandebestämmelserna för förordning 450/2008 träder i kraft och när förordningen kan tillämpas.

6 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

I 87 § i grundlagen sägs att för att ett lagförslag om inrättande av en fond utanför statsbudgeten eller om väsentlig utvidgning av en sådan fond eller dess ändamål ska god-

kännas krävs i riksdagen minst två tredjedelars majoritet av de avgivna rösterna.

Riksdagens grundlagsutskott har två gånger behandlat lagstiftningsordningen i samband med den ändring av lagen om oljeskyddsfonden som gäller höjning av oljeskyddsavgiften och ändring av kapitalgränserna. I sitt utlåtande (GrUU 34/2002) om regeringens proposition gällande temporära ändringar av 2 och 3 § i lagen om oljeskyddsfonden (RP 118/2002) konstaterade utskottet att propositionens viktigaste konstitutionella fråga är om höjningen av oljeskyddsavgiften och den anknytande höjningen av kapitalgränserna för fonden är en sådan väsentlig utvidgning av fonden som avses i grundlagen. Den kvalificerade lagstiftningsordningen för fonder utanför budgeten syftar till att skydda riksdagens budgetmakt (RP 1/1998 rd, s. 140, första spalten). Om utvidgningen är väsentlig eller inte bör därför inte bara bedömas ur fondens synvinkel utan primärt beaktas vad höjningen innebär för riksdagens budgetmakt (GrUU 1/1997 rd, s. 1, andra spalten). Oljeskyddsfondens faktiska volym och maximala storlek var relativt små också efter de föreslagna ändringarna. Utskottet ansåg att den föreslagna utvidgningen av oljeskyddsfonden, som dessutom var temporär, inte var väsentlig med avseende på riksdagens budgetmakt i den mening som utskottet skulle behöva antas med kvalificerad majoritet i enlighet med 87 § i grundlagen.

I sitt utlåtande (GrUU 31/2004) om regeringens proposition med förslag till lag om oljeskyddsfonden (RP 119/2004) och om regeringens proposition med förslag till komplettering av den nämnda propositionen (RP 141/2004) ansåg grundlagsutskottet att frågan om utvidgningen är väsentlig eller ej inte skall bedömas enbart fondspecifikt utan primärt vad detta innebär för riksdagens budgetmakt. Oljeskyddsfondens faktiska volym och maximala storlek var enligt utskottet relativt små också efter de föreslagna ändringarna. I de propositioner som då behandlades föreslogs en höjning av oljeskyddsavgiften från 0,30 euro till 0,50 euro och temporärt till 0,60 euro per ton och motsvarande höjningar av kapitalgränserna. Grundlagsutskottet framförde som sitt utlåtande att lagförslagen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

När propositionens verkningar för riksdagens budgetmakt bedöms bör det dessutom beaktas att Finlands miljöcentrals utgifter för förvärv och upprätthållande av bekämpningsberedskap ingår under momenten 35.10.20 (Bekämpning av miljöskador) och 35.10.70 (Anskaffning/grundlig renovering av fartyg för bekämpning av miljöskador). Riksdagen fattar därmed årligen beslut om hur stora disponibla anslag Finlands miljöcentral anvisas för bekämpning av miljöska-

dor. Ersättningar ur oljeskyddsfonden söks i efterhand, och ersättningarna ur fonden intäktsförs under moment 12.35.10 (Ersättningar för åtgärder för skydd mot miljöskador) i budgeten.

Enligt regeringens uppfattning kan lagen därmed stiftas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om oljeskyddsfonden

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december om oljeskyddsfonden (1406/2004) 5–7 § och 8 § 1 mom., av dem 5 § sådan den lyder i lag 430/2006, och
fogas till lagen en ny 7 a § som följer:

5 §

Oljeskyddsavgiftens storlek

Till oljeskyddsfonden tas för avgiftsbelagd olja som importeras till eller som transporteras genom Finland ut en oljeskyddsavgift på 1,50 euro för varje fullt ton. Avgiften tas ut till det dubbla beloppet, om oljan transporteras med ett tankfartyg som inte är försett med dubbelbotten som omfattar hela den del av fartyget där lasttankarna är belägna. Är det oklart om oljeskyddsavgiften ska tas ut till förhöjt belopp, ska tullmyndigheterna innan ärendet avgörs inhämta utlåtande av Sjöfartsverket. Sjöfartsverket utfärdar också vid behov närmare föreskrifter om när ett tankfartyg ska anses vara försett med dubbelbotten.

6 §

Betalningsskyldighet

Skyldig att betala oljeskyddsavgift för olja som importeras till Finland från en medlemsstat i Europeiska gemenskapen är den som tar emot oljan i Finland. Skyldig att betala oljeskyddsavgift för olja som importeras från en annan medlemsstat och transporteras genom Finland är oljans avsändare. Om olja som ankommer till Finland i en annan medlemsstat har hänförts eller i Finland hänförs till ett sådant förfarande för extern transitering som avses i artikel 144 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 450/2008 om fastsällande av en tullkodex för gemenskapen (Moderniserad tullkodex) eller till ett sådant förfarande för export som avses i artikel 178 i den förordningen, är den i arti-

kel 4.29 i den förordningen avsedda person som är ansvarig för förfarandet betalningsskyldig.

Skyldig att betala oljeskyddsavgift för olja som importeras till eller transporteras genom Finland från en stat utanför Europeiska gemenskapen är den i vars namn eller för vars räkning den i artikel 4.10 i den förordningen som nämns i 1 mom. avsedda tulldeklarationen upprättas första gången för importerad olja eller som hänför oljan till ett förfarande för frizoner i enlighet med artikel 157 i den förordningen.

Om det finns fler än en betalningsskyldig enligt 1 och 2 mom., svarar de alla solidariskt för betalningen av oljeskyddsavgiften.

7 §

Uppbörd av avgiften

Tullverket svarar för uppbörden och övervakningen av oljeskyddsavgiften. Tullstyrelsen kan utfärda närmare föreskrifter om förfarandet vid uppbörden av oljeskyddsavgiften.

Avgiften bestäms i de fall som avses i 6 § 1 mom. enligt de bestämmelser som gäller den dag då oljan har tagits emot i Finland eller transporterats genom Finland. Om oljan har hänförts till ett förfarande för extern transitering eller ett förfarande för export bestäms avgiften enligt de bestämmelser som gäller den dag då oljan faktiskt fördes in till Finland.

Avgiften bestäms i de fall som avses i 6 § 2 mom. enligt de bestämmelser som gäller den dag då tulldeklarationen för oljan har getts in eller borde ha getts in första gången eller då

olja som hänförts till ett förfarande för frizoner anmäldes till tullen.

7 a §

Betalningsförfarande

I fråga om deklarationsskyldighet som gäller oljeskyddsavgiften, påförande av avgiften, betalning, debitering, förhandsavgöranden, ändringssökande, lättnader, bokföringsskyldighet, granskning, skyldighet att lämna uppgifter, tystnadsplikt, accisförseelse, skyldighet att ge prover, utredningsskyldighet och skyldighet att motivera ett beslut gäller i tillämpliga delar vad som i lagen om påförande av accis (1469/1994) föreskrivs om registrerade näringsidkare.

8 §

Kapitalgränser

Uttagandet av oljeskyddsavgiften upphör vid utgången av kalendermånaden efter den under vilken kapitalet i oljeskyddsfonden har stigit till 50 miljoner euro. Uttagandet påbörjas på nytt efter utgången av kalendermånaden efter den under vilken fondens kapital har sjunkit under 25 miljoner euro.

Denna lag träder i kraft den 20.
Bestämmelserna i 6 och 7 § träder dock i kraft vid den tidpunkt då genomförandebestämmelserna på grundval av den förordning som nämns i 6 § träder i kraft.

Helsingfors den 18 september 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Miljöminister *Paula Lehtomäki*

Lag**om ändring av lagen om oljeskyddsfonden**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december om oljeskyddsfonden (1406/2004) 5–7 § och 8 § 1 mom., av dem 5 § sådan den lyder i lag 430/2006, och
fogas till lagen en ny 7 a § som följer:

Gällande lydelse

5 §

Oljeskyddsavgiftens storlek

Till oljeskyddsfonden tas för avgiftsbelagd olja som importeras till eller som transporteras genom Finland ut en oljeskyddsavgift på 0,50 euro för varje fullt ton. Avgiften tas ut till det dubbla beloppet, om oljan transporteras med ett tankfartyg som inte är försett med dubbelbotten som omfattar hela den del av fartyget där lasttankarna är belägna. Är det oklart om oljeskyddsavgiften ska tas ut till förhöjt belopp, ska tullmyndigheterna innan ärendet avgörs inhämta utlåtande av Sjöfartsverket. Sjöfartsverket utfärdar också vid behov *närmare* föreskrifter om när ett tankfartyg ska anses vara försett med dubbelbotten.

6 §

Betalningsskyldighet

För olja som importeras till *eller transporteras genom* Finland och som kommer från en medlemsstat i Europeiska gemenskapen är den som tar emot oljan i Finland skyldig att betala oljeskyddsavgift.

Föreslagen lydelse

5 §

Oljeskyddsavgiftens storlek

Till oljeskyddsfonden tas för avgiftsbelagd olja som importeras till eller som transporteras genom Finland ut en oljeskyddsavgift på 1,50 euro för varje fullt ton. Avgiften tas ut till det dubbla beloppet, om oljan transporteras med ett tankfartyg som inte är försett med dubbelbotten som omfattar hela den del av fartyget där lasttankarna är belägna. Är det oklart om oljeskyddsavgiften ska tas ut till förhöjt belopp, ska tullmyndigheterna innan ärendet avgörs inhämta utlåtande av Sjöfartsverket. Sjöfartsverket utfärdar också vid behov föreskrifter om när ett tankfartyg ska anses vara försett med dubbelbotten.

6 §

Betalningsskyldighet

Skyldig att betala oljeskyddsavgift för olja som importeras till Finland från en medlemsstat i Europeiska gemenskapen är den som tar emot oljan i Finland. Skyldig att betala oljeskyddsavgift för olja som importeras från en annan medlemsstat och transporteras genom Finland är oljans avsändare. Om olja som ankommer till Finland i en annan medlemsstat har hänförts eller i Finland hänförs

För olja som importeras till eller transporteras genom Finland och som kommer från en stat utanför Europeiska gemenskapen är den som hänför oljan till en godkänd tullbehandling skyldig att betala oljeskyddsavgift.

7 §

Uppbörd av avgiften

Tullverket svarar för uppbörden och övervakningen av oljeskyddsavgiften. Tullstyrelsen kan utfärda närmare föreskrifter om förfarandet vid uppbörden av oljeskyddsavgiften.

Avgiften bestäms i de fall som avses i 6 § 1 mom. enligt de bestämmelser som gäller den dag då oljan har tagits emot. I fråga om påförande av avgiften, betalning, sökande av ändring och även i övrigt gäller i tillämpliga delar vad som i lagen om påförande av accis (1469/1994) föreskrivs om registrerade näringsidkare.

Avgiften bestäms i de fall som avses i 6 § 2 mom. enligt de bestämmelser som gäller den dag då oljan första gången har hänförts till en godkänd tullbehandling. I fråga om påförande av avgiften, betalning, sökande av ändring och även i övrigt gäller i tillämpliga delar vad som föreskrivs i tullagen (1466/1994).

till ett sådant förfarande för extern transitering som avses i artikel 144 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 450/2008 om fastställande av en tullkodex för gemenskapen (Moderniserad tullkodex) eller till ett sådant förfarande för export som avses i artikel 178 i den förordningen, är den i artikel 4.29 i den förordningen avsedda person som är ansvarig för förfarandet betalningsskyldig.

Skyldig att betala oljeskyddsavgift för olja som importeras till eller transporteras genom Finland från en stat utanför Europeiska gemenskapen är den i vars namn eller för vars räkning den i artikel 4.10 i den förordningen som nämns i 1 mom. avsedda tulldeklarationen upprättas första gången för importerad olja eller som hänför oljan till ett förfarande för frizoner i enlighet med artikel 157 i den förordningen.

Om det finns fler än en betalningsskyldig enligt 1 och 2 mom., svarar de alla solidariskt för betalningen av oljeskyddsavgiften.

7 §

Uppbörd av avgiften

Tullverket svarar för uppbörden och övervakningen av oljeskyddsavgiften. Tullstyrelsen kan utfärda närmare föreskrifter om förfarandet vid uppbörden av oljeskyddsavgiften.

Avgiften bestäms i de fall som avses i 6 § 1 mom. enligt de bestämmelser som gäller den dag då oljan har tagits emot *i Finland eller transporterats genom Finland. Om oljan har hänförts till ett förfarande för extern transitering eller ett förfarande för export bestäms avgiften enligt de bestämmelser som gäller den dag då oljan faktiskt fördes in till Finland.*

Avgiften bestäms i de fall som avses i 6 § 2 mom. enligt de bestämmelser som gäller den dag då *tulldeklarationen för oljan har getts in eller borde ha getts in första gången eller då olja som hänförts till ett förfarande för frizoner anmäldes till tullen.*

7 a §

Betalningsförfarande

I fråga om deklarationsskyldighet som gäller oljeskyddsavgiften, påförande av avgiften, betalning, debitering, prejudikat, ändringssökande, lättnader, bokföringsskyldighet, granskning, skyldighet att lämna uppgifter, tystnadsplikt, accisförseelse, skyldighet att ge prover, utredningsskyldighet och skyldighet att motivera ett beslut gäller i tillämpliga delar vad som i lagen om påförande av accis (1469/1994) föreskrivs om registrerade näringsidkare.

8 §

Kapitalgränser

Uttagandet av oljeskyddsavgiften upphör vid utgången av kalendermånaden efter den under vilken kapitalet i oljeskyddsfonden har stigit till 10 miljoner euro. Uttagandet påbörjas på nytt efter utgången av kalendermånaden efter den under vilken fondens kapital har sjunkit under 5 miljoner euro.

8 §

Kapitalgränser

Uttagandet av oljeskyddsavgiften upphör vid utgången av kalendermånaden efter den under vilken kapitalet i oljeskyddsfonden har stigit till 50 miljoner euro. Uttagandet påbörjas på nytt efter utgången av kalendermånaden efter den under vilken fondens kapital har sjunkit under 25 miljoner euro.

—————
*Denna lag träder i kraft den 20.
Ändringarna av 6 och 7 § träder dock i kraft när genomförandebestämmelserna på grundval av förordning (EG) nr 450/2008 har trätt i kraft.*
—————